

"Boogschieten doe je met een BOOG!"

Nee, zo'n vizier op je boog staat misschien wel leuk, maar het is geen garantie om altijd maar in het geel te schieten. Mij leverde dat steeds meer stress op. Een boog met alles er op en er aan en dan een resultaat dat niet naar wens is!

Flatbow na meten, zagen en schaven...

Van boog naar BOOG

Natuurlijk weet ik ook wel dat het niet de boog is die het resultaat bepaalt, maar de schutter. En natuurlijk weet ik ook wel dat veel van het falen zowel een fysiek, technisch, als een mentaal aspect is. Maar

De boog op de tillerbalk

toch... bij mij knapte er bijna drie jaar geleden iets. Ik haalde alle toeters en bellen van mijn boog af en ging 'barebow' schieten.

Misschien zit ik wat moeilijk in elkaar (er zijn mensen die dat graag zullen bevestigen), maar dat 'barebow' schieten met een recurveboog vond ik ook al niks.

Van 'gekocht' naar 'eigen'

Ik wilde een Engelse longbow. Via een goede kennis en clubgenoot, Gert Neelen, kwam ik aan het adres van Wim Gibbon. Deze maakte voor mij een zeer fraaie longbow waarmee ik naar tevredenheid heb geschoten. Dit klinkt als verleden tijd... ja, het is mooi om met traditionele boog te schieten maar... het kan nog mooier, dacht ik.

Een traditionele boog maak je zelf!

Met dit idee liep ik al een jaartje rond voordat het er ook daadwerkelijk van kwam.

Het begon met informeren bij verschillende mensen, zoeken op internet, boeken erop naslaan enzovoort. Tekeningen en een beschrijving van Hans Schuurman voor een Flatbow kreeg ik van Gert Neelen. Hout kreeg ik van Hans Brons, een mooi stuk esdoornhout waaruit een boog uit één stuk gemaakt kon worden.

Van kijken naar doen

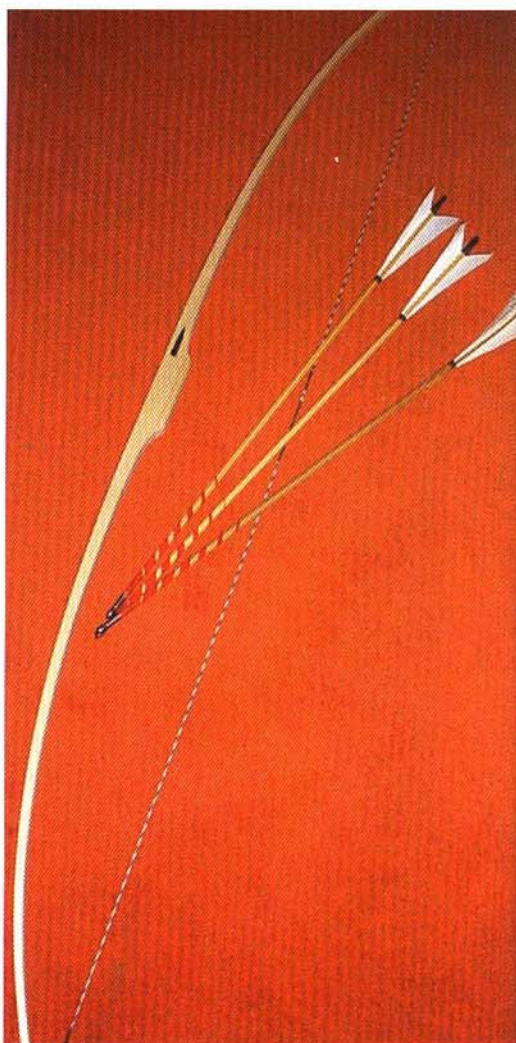
In januari j.l. begon ik aan het spannende karwei.

Eerst heb ik keer op keer naar mijn stuk hout gekeken. Weer weggezet, opnieuw

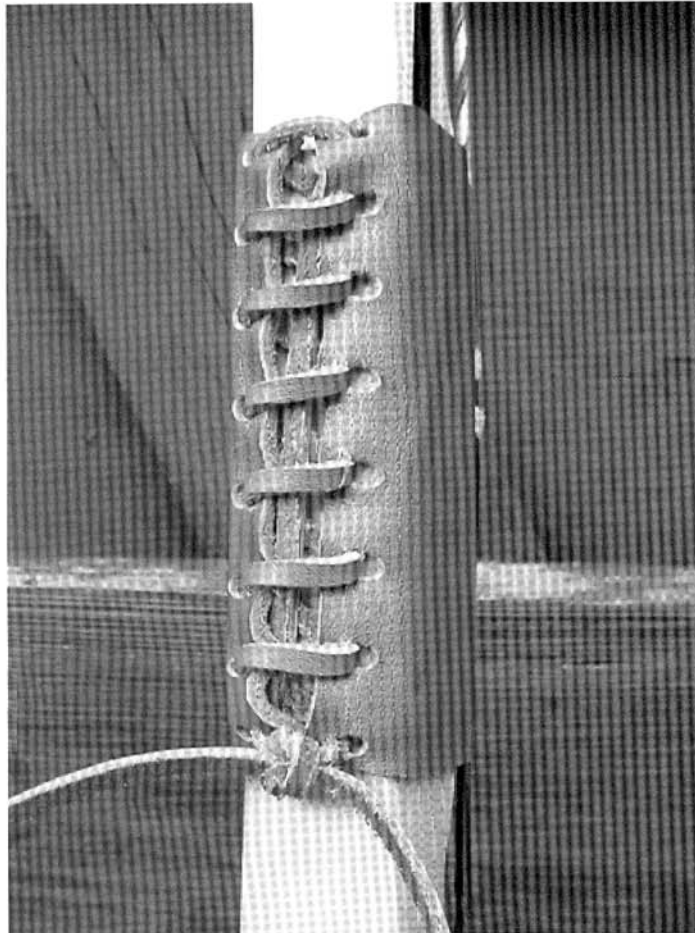

Native Indianbow

gepakt en toen op een avond ben ik gaan meten en heb de eerste lijnen op het hout gezet. Enkele dagen later ging de zaag er

Het eindresultaat met pijlen...

Riser met leer afgewerkt

in. Schaven en vijlen. Toen de vorm er was moest de boog op de tillerbalk en met een tijdelijke pees kon de boog gespannen worden. Het leek toch echt wel op een boog... Met een unster kon ik het trekgewicht meten: ongeveer 50 pond haalde ik er uit. Leek mij wel aardig en kon nog iets minder, maar dat zou bij het afwerken vanzelf gebeuren. Dat afwerken doe je met een

Riser met konijnenbont afgewerkt

schraapstaal. Ook het 'tilleren' doe je daarmee. Daarna komt het schuurpapier en ten slotte staalwol. Een goede pees maken.

Van maken naar gebruiken

Dan komt het spannendste moment... er moet mee geschoten worden. De boog mee naar de vereniging en daar onder belangstelling van clubgenoten de boog opge-spannen. Tja... en dan naar de meet. Pijl er op, uittrekken, richten en ... lossen. Een prachtig geluid van de boog, het inslaan van de pijl in het pak en ja... hij doet het! Vele pijlen volgen en een gevoel van grote tevredenheid overvalt mij.

De boog kon afgewerkt worden. Lakken, schuren met

staalwol, lakken, nogmaals het staalwol eroverheen en dan fijn in de bijenwas. Van leer een handvat er op. Mijn eerste eigen zelfgemaakte boog was een feit.

Van poging tot verslaving

Door velen was ik gewaarschuwd... het is verslavend, dat bogen maken. Bij de Amsterdamse Fijnhout Handel heb ik essen-, esdoorn- en groenharthout gekocht. Genoeg om zo'n vijf, wellicht meer bogen te maken. Van het essenhout heb ik een tweede flatbow gemaakt voor Dagmar, mijn oudste dochter. Voor Ans, mijn vrouw heb ik een 'Native Indianbow' gemaakt, althans iets dat daar op lijkt.

Tot zover het relaas over mijn eerste zelfgemaakte boog. Volgende keer misschien meer over zelfgemaakte bogen...

[tekst en foto's Hans Veldhuis]